3. Jan. 1957

FACTS

Date:
3. Jan. 1957

Page number:
Dagbog 1957 I s. 2-3

I.

Dagbog

1937.

3-1-57.

Paa Carners Jubileumsud-
-stilling var der foruden nogle fine
billeder af Karl Bovin, ~~en~~ der jo
er en malerbeoparelse helt udover
det sædvanlige, en mindeopheeng-
-ning af Erik Roadal. Han
var jo nok den solideste og
rigeste af alle Carnermalerne.
Det interessante ved Roadal, mulig
-heder som han paa grund af sin
tidlige død desværre ikke fik indløst,
er at han udfra en realistisk
indstilling til ~~materiet~~ motivet
forsøger at realisere dette ved rent
malerske midler - det er igennem
form - farve o.s.v. vi oplever rea-
-lismen, der, i de bedste billeder
taktisk ophører sig selv fordi
de billedmæssige elementer bliver
saa stærke at de blive hele

billedets "motiv". Der er en streng-
-hed hos Roadal en konsekvens
holden sig til maleri – som maleri
selvom det er den "ydre" verden
der satte ham i gang. (Se i en
tilstyderde sal Brockdorff der
spiller paa ~~en~~ gen kendelsesfaade
og ilksionerne). Man kan fantasere
meget om en Maler der er dødt
ung, men jeg har dog at Roadal
med sin konsekvens respekt for
billedet var paa vej mod et helt
nyt maleri, der som en ubrydelig
helhed og enhed indeholdt elementer
at virkelighed, maleri, Poesi. Selvom
man holder ham naturalist eller
realist, kan jeg ikke komme bortfra
at han ligger kubisterne nær at der
i hans beskrivelse (sikkert ubevidst

for han selv) en mindelser om Klee
og Mondrian – Poesie – konsekvensen.
Ved mødet mellem og forenger af oplevelse
og udførelse, opstaar, for mig et
svagt kim til noget nyt som
endnu kan bade og ane – for
mig har gensynet med Roadals
billeder vaeret et rigt incitament.
Maaske var Roadal for bundet
af traditioner til at kunne videre-
-udvikle dette kim, maaske man
andre gøre det, men han betyd-
-ning ligger i hans konsekvens, hans
moral.